

الرحمن الرحیم و چون از طعام فارغ شو و بگوید الحمد لله و چون گفت که بگوید
 استغفر الله و چون قرآن خواند بگوید یا بعد و چون شیطان و شوسه
 بگوید لا اله الا الله سبحان الله **ایضا** و رسول فرمود صلی الله علیه و سلم
 یا علی سر که سر و زبیدی پست و بجای را اللهم بارک لی فی الخلق و فی ما رزقک
 حساب کندها و خدای تعالی بر آنچه داده است او را در دنیا از دنیا بگوید
 انذر فی است کموسی طایب است که گفت یا رب چگونه دادم آنکس را که تو دادی
 و آنکس را که تو دهم و داری اندک و مایوسی سر آنکه و راست و دست دارم
 اندر وی و علامت بدیدارم اول آنکه انعام دهم او را بزرگ خود تا با و گفت که
 بس زمان فرستد تا زاده من تا او را بیا و کند اندر آسمان و دیگر آنکه او را
 دارم از خواتم و از جنسی که مستوجب خشم من شود و عذاب من بر او
 فرود نیاید و یا چون بنده را دهم از انعام اندر وی و علامت بدیدارم اول
 آنکه در خود در زبان او فراموش کرد و انعم و دیگر آنکه او را بیا و بگذارد تا اند
 حاکم با نیست ندان که می پند که عذاب من بر وی فرود آید و **ایست می کند**
 ابو تریح اندر خود که می وی از خدا به رسول علیه السلام بر پیروی فرست
 این پیروی بر آید این مر و گفت گفت بر تو با و رسول علیه السلام بشیلت
 اینچنین بگویند گفتن و یو بزرگ کرد و تا جان شود که خانه از وی پرسو و گفتن
 بگوید بسم الله الرحمن الرحیم که بدین کلمه ضعیف کرد و از خلاصه الحقایق

ابو سر

ابو سر به رضی الله عنه گفت پیغمبر فرمود صلی الله علیه و سلم اهل آسمان تنها
 اهل زمین را که در آن ذکر میکنند روشن می پند چنانکه اهل زمین پیش از
 می پند **ایضا** آورد و اندک مردی می پندت در راه در سجده می در آمد
 و در رکعت نماز گذارد و گفت الحمد لله علی کل حال پس سر چاک که بگذارد و با
 و هم در آن سجده در آمد و نماز گذارد و خواست بگوید الحمد لله علی کل حال آوازی شنید
 مشغول کردی و مقصد بر از فرشته آسمان نوشتن ثواب خدا اول بگوید
 منوثر فارغ نشد و اندک و تمام حمد و است که گفت سلام شیطان بر تو بود
 کردن و گفتن شایع و دانست و سلاح تو بر شیطان و کرد خدای عزوجل است
ایضا منقول است سوال حق تعالی از منافق را بعدی یا ذکر و دیگر آنکه انعام
 منوثر تا از او در آتش از چه چیز پند آید بنده از اتفاق **جواب** ابو سر به رضی الله
 روایت کرد از پیغمبر صلی الله علیه و سلم هر که بسیار گوید ذکر خدای عزوجل
 او سزا باشد از اتفاق **سوال** مؤمنان نامورند بزرگترین بسیار در بسیار
 بگوید گویند **جواب** بویزد بر طای رحمت الله گفت ذکر که بیشتر از نیت و کین
 ذکر که حضور است لی غایت **ایضا** ابو سر به رضی الله عنه گفت که گفتن
 صلی الله علیه و سلم فرمود و چون بنده بگوید یا رب سب با حق تعالی که بگوید
 بعد از قضای حاجت از تقصیر زایدی نقلی که تقصیر است تفکر و غیبت
 فرستد و دست تا آنرا با صلح آورد و آن است از عبادت است بیست و روز